

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 248/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. februarja 2014

o spremembi Uredbe (EU) št. 260/2012 v zvezi s prehodom na kreditne prenose in direktne bremenitve po vsej Uniji

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ima skupaj z Uredbo (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ pomembno vlogo pri vzpostavitvi enotnega območja plačil v eurih (SEPA), v katerem se ne razlikuje med čezmejnimi in nacionalnimi plačili v eurih. Glavni cilj Uredbe (EU) št. 260/2012 je prehod z nacionalnih shem za kreditne prenose in

direktne bremenitve na usklajeni shemi za kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA, med drugim z zagotovitvijo edinstvene mednarodne številke bančnega računa (IBAN) državljanom Unije, ki se lahko uporablja za vse kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA v eurih.

- (2) Uredba (EU) št. 260/2012 določa, da se mora prehod na SEPA izvesti do 1. februarja 2014, da bi se ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev zagotovilo dovolj časa, da svoje postopke prilagodijo tehničnim zahtevam, ki jih vključuje prehod na kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA.

- (3) Komisija in Evropska centralna banka sta od sprejetja Uredbe (EU) št. 260/2012 pozorno spremljali napredek pri prehodu na SEPA. Organiziranih je bilo več srečanj z državami članicami, nacionalnimi javnimi organi in udeleženci na trgu. Evropska centralna banka je redno objavljala poročila o napredku pri prehodu na SEPA na podlagi podatkov o plačilih, ki so jih zbrale nacionalne centralne banke. Navedena poročila kažejo, da vrsta držav članic v euroobmočju dobro napreduje pri prehodu, in sicer s stopnjami prehoda za kreditne prenose SEPA blizu 100 %. Velika večina ponudnikov plačilnih storitev je sporočila, da že izpolnjujejo zahteve SEPA. Vendar v več drugih državah članicah stopnje prehoda zaostajajo za pričakovanji. To še zlasti velja za direktne bremenitve SEPA.

- (4) Svet ECOFIN je 14. maja 2013 v svojih sklepih ponovno poudaril pomembnost prehoda na SEPA. Ugotovljeno je bilo, da prehod na SEPA še zdaleč ni zaključen in da je potrebno takojšnje ukrepanje na strani vseh udeležencev na trgu, da bo prehod na SEPA pravočasno zaključen. Sprejet je bil akcijski načrt, v okviru katerega so bili trgovci, podjetja, MSP in javne uprave pozvani, naj nemudoma sprejmejo potrebne konkretne interne ukrepe, da bodo prilagodili svoje postopke ter obvestili stranke o podrobnostih v zvezi z IBAN.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. februarja 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L 266, 9.10.2009, str. 11).

- (5) Kljub znatnim prizadevanjem Evropske centralne banke, držav članic, njihovih nacionalnih javnih organov in udeležencev na trgu v preteklih mesecih najnovejši statistični podatki o prehodu kažejo, da se je v euroobmočju skupno prehod na kreditne prenose SEPA povečal s 40 % v juniju 2013 na samo okrog 64 % v novembru 2013, prehod na direktne bremenitve SEPA pa je skupno dosegel samo 26 %. Čeprav nacionalne številke kažejo dober napredek v več državah članicah, pomembna skupina držav članic še vedno precej zaostaja za pričakovanimi stopnjami prehoda. Zato je zelo malo verjetno, da bodo vsi udeleženci na trgu zagotovili izpolnjevanje zahtev SEPA do 1. februarja 2014.
- (6) Banke in drugi ponudniki plačilnih storitev bodo morali od 1. februarja 2014 zaradi svojih pravnih obveznosti zavračati obdelavo kreditnih prenosov ali direktnih bremenitev, ki ne izpolnjujejo zahtev SEPA, čeprav bi lahko tehnično taka plačila obdelovali z nadaljnjo uporabo obstoječih plačilnih shem, vzporedno s shemami za kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA, kar trenutno že poteka. V primeru nepopolnega prehoda na kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA zamud pri plačilih torej ni mogoče izključiti. To bi lahko prizadelo vse uporabnike plačilnih storitev, zlasti MSP in potrošnike.
- (7) Bistvenega pomena je, da se preprečijo nepotrebne motnje pri plačilih, ki bi bile posledica dejstva, da prehod na SEPA ne bo v celoti zaključen do 1. februarja 2014. Ponudnikom plačilnih storitev bi se zato moralo za omejeno obdobje dovoliti, da nadaljujejo z obdelavo plačilnih transakcij prek obstoječih shem, vzporedno s shemami za kreditne prenose SEPA in direktne bremenitve SEPA, kar trenutno tudi počnejo. Zato bi bilo treba uvesti prehodno obdobje, ki omogoča nadaljevanje takega vzporednega obdelovanja plačil v različnih oblikah. Glede na trenutne podatke o prehodu in pričakovano hitrost prehoda je primerno enkratno dodatno prehodno obdobje 6 mesecev. Takšna uporaba obstoječih sistemov, ki ne izpolnjujejo zahtev SEPA, v prehodnem obdobju bi se morala obravnavati kot izreden ukrep in bi zato morala trajati čim manj časa, saj je hiter in celovit prehod potreben za to, da se zagotovijo vse koristi povezanega trga plačil. Pomembno je tudi, da se časovno omejijo stroški za ponudnike plačilnih storitev, ki bodo vzporedno s sistemom SEPA še naprej uporabljali obstoječe plačilne sheme. Ponudniki plačilnih storitev, ki so že v celoti izvedli prehod na SEPA, lahko razmislijo o nujenju storitev pretvorbe uporabnikom plačilnih storitev, ki prehoda še niso izvedli, v prehodnem obdobju. V prehodnem obdobju države članice ne bi smele nalagati kazni ponudnikom plačilnih storitev, ki obdelujejo neskladna plačila, in uporabnikom plačilnih storitev, ki še niso izvedli prehoda.
- (8) Več večjih uporabnikov instrumentov direktne bremenitve je že napovedalo, da nameravajo izvesti prehod blizu končnega roka. Kakršno koli odlaganje takih projektov prehoda bi lahko privedlo do začasne obremenitve vhodnih plačil in denarnih tokov ter s tem na finančna sredstva zadevnih podjetij. Tak pozen prehod velikega obsega bi lahko ustvaril tudi ozka grla, zlasti na ravni bank in dobaviteljev programske opreme, ki se bodo morda soočili z omejitvami, kar zadeva zmogljivost. Navedeno dodatno obdobje za uvedbo novega sistema bi omogočilo bolj postopen pristop. Udeležence na trgu, ki še niso začeli z izvajanjem potrebnih prilagoditev za izpolnjevanje zahtev SEPA, se poziva, naj to storijo čim prej. Udeleženci na trgu, ki so že začeli prilagajati svoje plačilne postopke, bi kljub temu morali zaključiti prehod, kolikor hitro je mogoče.
- (9) Glede na splošni cilj zagotoviti usklajen in povezan prehod je primerno, da se prehodno obdobje uporablja tako za kreditne prenose SEPA kot za direktne bremenitve SEPA. Različni prehodni obdobji za kreditne prenose SEPA in za direktne bremenitve SEPA bi privedlo do zmede pri potrošnikih, ponudnikih plačilnih storitev, MSP in drugih uporabnikih plačilnih storitev.
- (10) Zaradi pravne varnosti in da bi se preprečila kakršna koli prekinitev uporabe Uredbe (EU) št. 260/2012, je potrebno, da ta uredba začeti veljati čim prej in se uporablja z retroaktivnim učinkom od 31. januarja 2014.
- (11) Glede na nujnost zadeve bi bilo treba uporabiti izjemo od roka osmih tednov iz člena 4 Protokola (št. 1) o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.
- (12) Uredbo (EU) št. 260/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
- SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:
- Člen 1
- V členu 16 Uredbe (EU) št. 260/2012 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:
- „1. Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko ponudniki plačilnih storitev še naprej, in sicer do 1. avgusta 2014, obdelujejo plačilne transakcije v eurih v oblikah, ki se razlikujejo od tistih, ki se v skladu s to uredbo zahtevajo za kreditne prenose in direktne bremenitve.
- Države članice uporabljajo predpise o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve člena 6(1) in (2) in so določene v skladu s členom 11, od 2. avgusta 2014.

Z odstopanjem od člena 6(1) in (2) lahko države članice ponudnikom plačilnih storitev dovolijo, da do 1. februarja 2016 uporabnikom plačilnih storitev zagotavljajo storitve pretvorbe za nacionalne plačilne transakcije in s tem uporabnikom plačilnih storitev, ki so potrošniki, omogočijo nadaljnjo uporabo številke BBAN namesto identifikacije plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge, pod pogojem, da je zagotovljena interoperabilnost s pretvorbo številke BBAN plačnika in prejemnika plačila na tehničen in varen način v ustrezno identifikacijo plačilnega računa iz točke 1(a) Priloge. Ta identifikacija plačilnega računa se po potrebi posreduje

uporabniku plačilne storitve, ki sproži transakcijo, pred izvršitvijo plačila. V tem primeru ponudniki plačilnih storitev uporabniku plačilnih storitev neposredno ali posredno ne zaračunajo nikakršnih stroškov ali drugih pristojbin, povezanih s storitvijo pretvorbe.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se z retroaktivnim učinkom od 31. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 26. februarja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS